

Discurs a Diognet, a: Apologetes del segle II, Barcelona, Clàssics del Cristianisme 41, 1993, pp. 249-262.

V. PARADOXES DEL MISTERI CRISTIÀ

1. Els cristians, efectivament, no es distingeixen dels altres homes ni pel país, ni pel llenguatge, ni pels vestits. 2. Perquè ni habiten ciutats exclusivament d'ells, ni parlen cap dialecte especial, ni duen una vida a part.

3. En realitat, aquesta doctrina no els ha estat pas descoberta gràcies al talent o a l'especulació d'homes curiosos, ni professen, com d'altres, una opinió humana.

4. Per altra banda, bo i repartint-se en les ciutats, gregues o bàrbares, tal com a cadascú hagi tocat en sort, i emmotllant-se als usatges locals en qüestió de vestimenta, menjar i convivència, mostren l'admirable i, per confessió de tothom, paradoxal condició de llur ciutadania.

5. Resideixen a les pròpies pàtries, però com a forasters; compleixen tots els deures de ciutadans i suporten totes les càrregues com els estrangers; qualsevol terra estranya resulta per a ells pàtria, i tota pàtria, terra estranya. 6. Es casen com tothom, engendren fills; però no exposen els nadons.

7. Comparteixen tots la taula, però no el llit. 8. Es troben dins la carn, però no viuen segons la carn. 9. Passen el temps sobre la terra, però tenen els drets de ciutadania al cel. 10. Obeeixen les lleis establertes, però amb llurs vides superen les lleis. 11. Estimen tothom, i de tothom són perseguits. 12. Hom els desconeix, i tanmateix els condemna. Hom els mata, i així els fa obtenir la vida. 13. Són pobres, i enriqueixen molta gent. Manquen de tot, i abunden en tot. 14. Hom els menysprea, i en els menyspreus troben llur glòria. Hom els calumnia, i hi troben la justificació. 15. Són insultats, i ells beneeixen; ultratjats, i ells honoren. 16. Tot fent el bé, són castigats com a malfactors; punits, s'alegren com si conservessin la vida.

17. Pels jueus són combatuts com a membres d'una altra raça; pels grecs són perseguits, i els mateixos que els detesten no sabrien dir el motiu de llur odi.

VI. ELS CRISTIANS, ÀNIMA DEL MÓN

1. En un mot: el que és l'ànima en el cos, això són en el món els cristians.